

at Loven faaer en saadan Tilføining, som den ærebe Rigsdagsmand har foreslaaet, naar de to Ord „og documenterede“ udgaae.

Endnu skal jeg omtale et Punkt, hvorom Justitsministeriet leilighedsviis har udtalt sig, fordi det i den senere Tid har været Gjenstand for offentlig Drøftelse, navnlig i Forbindelse med den foreliggende Sag; jeg sigter herved til Forbudet imod, at Fuldmægtige og Contoirister paa en Justitsbetjents Contoir udføre visse Forretninger for Jurisdictionens Beboere; Udvalget har i den Henseende tilladt sig at gjøre en Hensigtning til den ærebe Justitsminister om, hvorledes denne Sag efter dets Formening hensigtsmæssigen kunde ordnes. Forordn. af 8de Januar 1802 indeholder Forbud under Straf imod, at en Fuldmægtig eller Contoirist hos en Dommer maa befatte sig enten skriftlig eller mundtlig med Sagførelse for nogen Part ved den Ret, som beklædes af den Dommer, hos hvilken han tjener — det Samme gælder isøvrigt ogsaa om Fuldmægtige og Betjente hos Retskriverne. „Denne Regel“ hedder det „skal ikke indskrænkes til de egentlige Thingsager alene, men ogsaa være gjældende i Henseende til Skifter og enhver anden Forretning, hvor Tvistigheder imellem Parter kunne finde Sted, og Rettens Dom eller Kjendelse æffes.“ Udvalget har formeent, at der, i Analogi med denne Lovbestemmelse, burde udstedes et ubetinget Forbud mod, at nogen paa en Justitsbetjents Contoir Ansæt befattede sig med at formulere Ansøgninger, Klager og Andragender af nogen- somhelst Art i Sager, som vedkommende Embedsmand enten skulde træffe Afgjørelse om eller afgive Erklæring over; ved Siden deraf har man troet, at der ogsaa kunde og burde udstedes Forbud mod, at Betjentene paa Contoiret i Contoirtiden for Betaling befattede sig med at affatte Documenter, der ikke vare af den nævnte Art. Jeg skal henstille til den høitærebe Minister og til Thinget, hvorvidt den Hensigtning, der i saa Henseende er gjort af Udvalget, maatte finde Bifald. Til disse Udtalelser skal jeg fortiden indskrænke mig, idet jeg forbeholder mig at indbegaae de Indvendinger, der maatte fremkomme mod Udvalgets Forslag i det Enkelte.

Alberti: Den Betænkning, som det ærebe Udvalg har afgivet, bærer, ligesom Lovudkastets Motiver, stærkt Vidnesbyrd om, hvor uordentlige de Indberetninger have været, som Justitsembedsmændene have givet om deres Indtægter og ved Siden deraf om deres Contoirudgifter. Da den almindelige Gageringslov for Justitsembedsmændene var under Behandling her i Thinget, i Begyndelsen af indeværende og Slutningen af forrige Aar, bleve Embedsmændenes Indberetninger for et længere Antal Aar gennemgaaede, og der blev gjort Udbrag af disse Indberetninger; det viste sig da, at Indberetningerne om Contoirudgifterne vare meget forskellige fra de forskellige Embedsmænd, og at der var tilsyneladende Uoverensstemmelse mellem de enkelte Aar. Udvalget har, ligesom Lovudkastet, udtalt, at Hensigten med Contoirudgifternes Erstatning kun skal være at vederlægge Embedsmændene de Udgifter, som de i Virkeligheden have. Nu oplyses det om disse forskellige Embeder, som her ere under Om- tale, at Indberetningerne om Contoirudgifterne deels ere afvigende, deels upaalidelige og ufuldstændige; jeg troer derfor, at det vilde være meget urigtigt at vedtage, at denne Lov skulde gjælde i 5 Aar. Da Hovedloven var under Behandling, var man enig om, at det Rette vilde være, at Udgifterne til Contoirhold bevilgedes aarlig; det var kun formelle Hensyn, som bevægede Rigsdagen til at udelukke denne Bevilling af den aarlige Finantslov og henlægge den til en særlig Lov, men den Bestemmelse, som dengang blev tagen, at Contoirudgifterne til de enkelte Embeder skulde fastsættes ved særlig Lov, medfører ikke, at saadanne Bevillingslove skulle være uforanderlige, og de vilde ogsaa meget vel kunne forandres det ene Aar efter det andet, eftersom det oplyses, at Contoirholdsudgifterne enten formindskes eller forøges. Udvalget har selv i sin Betænkning angivet, at der kan indtræde Omstændigheder, som vilde medføre en Forøgelse i Udgifterne, f. Ex. Fæstes Overgang til Selveiendom o. s. v., og paa den anden Side er det jo ligefrem, at der kan gives Forhold, som indskrænke Contoirudgifterne ligesom overhovedet Omfanget af Embedsforretningerne ved et vist givet Embede.